Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 9. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa piesārņojums — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Direktīva 2003/87/EK — Jēdziens "iekārta" — Kurināmā glabātuves iekļaušana — Regula (ES) Nr. 601/2012 — Jēdziens "kurināmais, kas eksportēts no iekārtas"

Lieta C-158/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 1. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 3. aprīlī, tiesvedībā

Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV

pret

Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit .

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un E. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

— *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV* vārdā – *V. M. Y. van't Lam* un *T. Kortmann*, *advocaten*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. de Ree* un *M. Bulterman*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. Manhaeve* un *K. Mifsud-Bonnici*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 3. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 3. panta e) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvā 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmumu Nr. 1359/2013/ES (OV 2013, L 343; turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87"), un 27. panta 2. punktu Komisijas 2012. gada 21. jūnija Regulā (ES) Nr. 601/2012 par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV 2012, L 181, 30. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 4. mata Regulu (ES) Nr. 206/2014 (OV 2014, L 65, 27. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 601/2012").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV* (turpmāk tekstā – "*EPZ*") un *Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit* (Nīderlandes Emisiju iestādes pārvalde, turpmāk tekstā – "*NEa*") par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju, kuras radušās ogļu pašsadegšanas dēļ, kamēr tās atrodas glabātuvē, ņemšanu vērā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/87

3 Direktīvas 2003/87 preambulas 11. apsvērumā ir noteikts:

"Dalībvalstīm jānodrošina, lai dažu konkrētu darbību veicējiem būtu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas un lai tie veiktu monitoringu savai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai un ziņotu par to saistībā ar savām darbībām."

4 Šīs direktīvas 2. panta "Darbības joma" 1. punktā ir paredzēts:

"Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm."

5 Minētās direktīvas 3. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

[..]

b) "emisijas" ir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūde atmosfērā no kādas iekārtas avotiem [..];

[..]

e) "iekārta" nozīmē stacionāru tehniski vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

[..]

t) “sadedzināšana” ir kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;

[..].”

6 Minētās direktīvas 12. panta “Kvotu pārskaitīšana, nodošana un anulēšana” 3. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis nodrošina, ka līdz katra gada 30. aprīlim katras iekārtas operators nodod tādu kvotu, kas nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas, skaitu, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā, kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu, un ka šīs kvotas pēc tam tiek anulētas.”

7 Direktīvas 2003/87 I pielikumā ir uzskaitītas tās darbību kategorijas, kurām piemērojama šī direktīva, un tā 6. punktā ir norādīta kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW, izņemot iekārtas bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai. Šī pielikuma 5. punktā ir precizēts, ka, ja kādas šajā pielikumā minētās darbības jaudas robežvērtība kādā iekārtā tiek pārsniegta, visas vienības, kurās tiek sadedzināts kurināmais, izņemot vienības bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai, tiek iekļautas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujā.

Regula Nr. 601/2012

8 Regulas Nr. 601/2012 preambulas 1. apsvērumā ir noteikts:

“Pilnīgs, konsekvents, pārredzams un precīzs siltumnīcefekta gāzu emisiju monitorings un ziņošana par tām atbilstoši saskaņotajām prasībām, kas paredzētas šajā regulā, ir būtisks ar [Direktīvu 2003/87] noteiktās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas efektīvai darbībai. [..]”

9 Minētās regulas preambulas 5. apsvērums ir izteikts šādā redakcijā:

“Monitoringa plānam, kas paredz sīki izstrādātu, pilnīgu un pārredzamu metodoloģisku dokumentāciju par konkrētu iekārtu vai gaisa kuģa ekspluatantu, ir jābūt ar šo regulu izveidotās sistēmas pamatelementam. Ir jāparedz plāna regulāra atjaunināšana gan tāpēc, lai reaģētu uz verificētāja secinājumiem, gan pēc operatora vai gaisa kuģa ekspluatanta pašiniciatīvas. [..]”

10 Šīs pašas regulas 2. pantā “Piemērošanas joma” ir noteikts:

“Šo regulu piemēro siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saistībā ar darbībām, kas uzskaitītas [Direktīvas 2003/87] I pielikumā, un darbības datiem no stacionārām iekārtām [..].

To piemēro emisiju un darbības datiem, kas iegūti, sākot no 2013. gada 1. janvāra.”

11 Regulas Nr. 601/2012 3. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā lieto turpmāk minētās definīcijas:

[..]

5) “emisijas avots” ir atsevišķi identificējama iekārtas vai šīs iekārtas procesa daļa, no kuras notiek attiecīgās siltumnīcefekta gāzes emisijas [..];

[..]

11) “sadedzināšanas emisijas” ir siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas degvielas/kurināmā eksotermiskā reakcijā ar skābekli;

[..].”

12 Šīs pašas regulas 5. pantā “Pilnīgums” ir paredzēts:

“Monitorings un ziņošana ir pilnīgi un attiecas uz visām procesa un sadedzināšanas emisijām no visiem emisijas avotiem un avota plūsmām no darbībām, kas minētas [Direktīvas 2003/87] I pielikumā, un citām attiecīgām darbībām saskaņā ar minētās direktīvas 24. pantu, un uz visām siltumnīcefekta gāzēm, kas norādītas saistībā ar šīm darbībām, bet nepieļaujot dubultu uzskaiti.

Operatori vai gaisa kuģa ekspluatanti veic atbilstošus pasākumus, lai novērstu datu trūkumu ziņošanas periodā.”

13 Šīs pašas regulas 11. panta “Vispārīgs pienākums” 1. punktā ir noteikts:

“Katrs operators vai gaisa kuģa ekspluatants veic siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu, pamatojoties uz monitoringa plānu, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi saskaņā ar 12. pantu, ņemot vērā tās iekārtas [..] veidu un funkcijas, kam šo plānu piemēro.

[..]”

14 Regulas Nr. 601/2012 20. panta “Monitoringa robežas” 1. punktā ir paredzēts:

“Operators nosaka monitoringa robežas katrai iekārtai.

Šajās robežās operators iekļauj visas attiecīgās siltumnīcefekta gāzu emisijas no visiem emisiju avotiem un avota plūsmām no darbībām, kas veiktas šajā iekārtā un minētas [Direktīvas 2003/87] I pielikumā, kā arī no darbībām un siltumnīcefekta gāzēm, ko dalībvalsts iekļāvusi saskaņā ar [minētās direktīvas] 24. pantu.

Operators iekļauj arī emisijas no parastās darbības un ārkārtējiem notikumiem, arī iekārtu palaižot un apstādinot, un ārkārtas situācijām ziņošanas periodā, izņemot emisijas no pārvietojamiem agregātiem.”

15 Minētās regulas 21. panta “Monitoringa metodoloģijas izvēle” 1. punktā ir paredzēts:

“Lai veiktu iekārtas emisiju monitoringu, operators izvēlas piemērot uz aprēķiniem balstītu metodoloģiju vai uz mērījumiem balstītu metodoloģiju, ievērojot šīs regulas īpašos noteikumus.

Uz aprēķiniem balstīta metodoloģija ļauj noteikt emisijas no avotu plūsmām, pamatojoties uz darbības datiem, kas iegūti, izmantojot mērīšanas sistēmas un papildu parametrus no laboratorijas analīzēm vai standartlielumus. [..]

[..]”

16 Šīs pašas regulas 27. pantā “Darbības datu noteikšana” ir noteikts:

“1. Operators nosaka avotu plūsmas darbības datus vienā no šādiem veidiem:

a) pamatojoties uz emisijas izraisošā procesa nepārtrauktiem mērījumiem;

b) pamatojoties uz atsevišķi veiktu daudzuma mērījumu apkopotiem datiem, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas krājumos.

2. 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā kurināmā vai materiāla, kas pārstrādāts ziņošanas periodā, daudzumu aprēķina kā tā kurināmā vai materiāla daudzumu, kas iegādāts ziņošanas periodā, atņemot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas eksportēts no iekārtas, un pieskaitot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda sākumā, bet atskaitot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda beigās.

[..]"

Nīderlandes tiesības

17 Atbilstoši *wet milieubeheer* (Likums par dabas aizsardzību) 2.2. panta 1. punktam Regulā Nr. 601/2012 paredzēto uzdevumu veikšana ir uzticēta *NEa*.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 *EPZ* ir Nīderlandē esošas ar akmeņoglēm darbināmas termoelektrostacijas, kas darbību uzsāka 1987. gadā, operatore. Šīs termoelektrostacijas pašreizējā jauda ir 406 MW, un tā caurmērā patērē 2500 tonnas akmeņogļu dienā.

19 Akmeņogles tiek piegādātas no aptuveni 800 metrus tālāk esošas glabātuves, kuru no termoelektrostacijas atdala koplietošanas ceļš. Ogles šajā vietā glabā no sešiem mēnešiem līdz gadam, un tad tās pa lentes elevatoru tiek nogādātas termoelektrostaciju, kurā tās vispirms sasmalcina un pēc tam sadedzina sadedzināšanas iekārtā.

20 Izstrādājot *EPZ* izmantotās iekārtas monitoringa plānu trešajam emisijas kvotu tirdzniecības periodam no 2013. līdz 2020. gadam, *NEa* uzskatīja, ka ogles, kas zudušas pašsadegšanas rezultātā, kamēr tās atrodas glabātuvē, nav uzskatāmas par kurināmo, kas eksportēts no šīs iekārtas Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkta izpratnē.

21 Līdz ar to ar 2013. gada 8. novembra lēmumu *NEa* atteicās apstiprināt *EPZ* iesniegtās izmaiņas minētajā monitoringa plānā, bet vēlāk ar 2014. gada 23. aprīļa lēmumu kā nepamatotu noraidīja sūdzību, kuru šis uzņēmums bija iesniedzis par pirmo minēto lēmumu.

22 *EPZ* vērsās *Raad van State* (Valsts padome) ar lūgumu pēdējo minēto lēmumu atcelt.

23 Šādos apstākļos *Raad van State* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai tāda situācija, kāda ir pamatlietā, kad ogles tiek uzglabātas ogļu parkā, kurā pašsadegšanas dēļ rodas CO_2 emisijas, ogļu parka centrālā daļa atrodas apmēram 800 metru attālumā no termoelektrostacijas, abus zemesgabalus nošķir koplietošanas ceļš un ogles no noliktavas ar lentes elevatoru pāri ceļam tiek nogādātas elektrostacijā, ietilpst "iekārtas" jēdzienā [Direktīvas 2003/87] [3. panta e) punkta] izpratnē?

2) Vai ar [Regulas Nr. 601/2012] 27. panta 2. punktā izmantoto frāzi "kurināmais, kas eksportēts no iekārtas" ir saprotama tāda situācija kā pamatlietā, kad rodas ogļu zudumi, jo uzglabāšanas laikā siltuma ietekmē notiek pašsadegšana?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai "iekārta" Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē ir tāda ar akmeņoglēm darbināmas termoelektrostacijas kurināmā glabātuve, kāda aplūkota pamatlietā un kādu aprakstījusi iesniedzējtiesa, it īpaši ņemot vērā, ka tā atrodas apmēram 800 metrus no šīs termoelektrostacijas, kuru no tās šķir koplietošanas ceļš, un ka kurināmo no glabātuves uz termoelektrostaciju nogādā ar lentes elevatoru pāri šim koplietošanas ceļam.

25 Jāatgādina, ka Direktīvas 2003/87 3. panta e) punktā iekārta šīs direktīvas piemērošanas mērķiem ir definēta kā stacionāra tehniska vienība, kur tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas minētas šīs direktīvas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu.

26 Turklāt šajā pielikumā ir norādīta arī kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW, izņemot iekārtas bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai.

27 Pamatlietā ir skaidrs, ka, tā kā *EPZ* darbinātā akmeņogļu termoelektrostacijas nominālā siltumspēja pārsniedz 20 MW, šīs iekārtas veiktā ogļu sadedzināšanas darbība ir ietverta Direktīvas 2003/87 I pielikumā.

28 Savukārt attiecībā uz uzglabāšanas darbību, pat ja šai stacijai paredzēto ogļu dabīgā pašsadegšana, tām esot glabātuvē, būtu uzskatāma par šīs direktīvas I pielikumā paredzēto kurināmā sadedzināšanu, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem neizriet, ka pamatlietā aplūkojamās glabātuves siltumspēja pārsniedz 20 MW robežvērtību, kas noteikta šīs direktīvas I pielikumā. Tāpēc šī glabātuve nav uzskatāma par stacionāru tehnisku vienību Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē.

29 Līdz ar to attiecīgā ogļu glabātuve ir daļa no iekārtas Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē tikai tad, ja ogļu uzglabāšanas darbība atbilst kritērijiem, kas šajā normā izvirzīti citām darbībām, kuras nav minētas šīs direktīvas I pielikumā. Tātad tas tā ir gadījumā, ja šī darbība ir tieši saistīta ar sadedzināšanu termoelektrostacijā, ja tā ir tehniski saistīta ar šajā stacijā veicamajām darbībām un ja tā var ietekmēt emisijas un piesārņojumu.

30 Šajā ziņā ir jānorāda, no vienas puses, ka tikai tas, ka uzglabātās ogles ir obligāti nepieciešamas termoelektrostacijas darbībai, ir pietiekami, lai uzskatītu, ka uzglabāšana ir tieši saistīta ar tās darbību. Turklāt šī tiešā saistība izpaužas kā tehniska saikne starp abām šīm darbībām. Kā savu secinājumu 30. punktā piedāvā ģenerāladvokāte, šāda saistība ir jāprezumē, ja attiecīgā darbība ir iekļauta sadedzināšanas termoelektrostacijā kopīgajā tehniskajā procesā.

31 Šāda saistība katrā ziņā pastāv pamatlietā aplūkojamajai ogļu glabātuvei – kaut vai tikai šīs glabātuves faktiskās organizācijas dēļ un tādēļ, ka ir ierīkots lentes elevators no ogļu parka uz termoelektrostaciju.

32 Pārējiem iesniedzējtiesas minētajiem apstākļiem, ka glabātuves teritorija no termoelektrostacijas atrodas aptuveni 800 metrus tālu un turklāt tās šķir koplietošanas ceļš, šajā ziņā nav nozīmes.

33 No otras puses, ir arī jākonstatē, ka no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pamatlietā aplūkotās ogļu uzglabāšanas darbības rezultātā dabīgās pašsadegšanas dēļ rodas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, tādēļ šī darbība var ietekmēt emisijas un piesārņojumu Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē.

34 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka tāda ar akmeņoglēm darbināmas termoelektrostacijas kurināmā glabātuve, kāda aplūkota pamatlietā un kādu aprakstījusi iesniedzējtiesa, ir daļa no "iekārtas" Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē.

Par otro jautājumu

35 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka akmeņogļu zudumi, kas rodas to dabīgā pašsadegšanas procesa rezultātā, kamēr tās atrodas glabātuvē, kura ietilpst iekārtā Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē, ir uzskatāmi par akmeņoglēm, kas no šīs iekārtas ir eksportētas.

36 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka darbinātās iekārtas emisiju monitoringa nolūkā *EPZ* izvēlējās piemērot uz aprēķiniem balstīto monitoringa metodi, kas aprakstīta Regulas Nr. 601/2012 27. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

37 Šādā gadījumā vispirms jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 601/2012 27. panta 1. punkta b) apakšpunktam operators darbības datus nosaka, pamatojoties uz atsevišķi veiktu daudzuma mērījumu apkopotiem datiem, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas krājumos.

38 Turpinājumā Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka plūsmas darbības datu noteikšanai atbilstoši šī panta 1. punkta b) apakšpunktam no kurināmā daudzuma, kas iegādāts ziņošanas periodā, ir jāatņem kurināmā daudzums, kas eksportēts no iekārtas.

39 Gan šīs normas teksts, kurā izmantots "eksportēšanas", nevis "zudumu" jēdziens, gan Regulas Nr. 601/2012 mērķis nodrošināt pilnīgu monitoringu un ziņošanu, kas, kā precizēts arī šīs regulas 5. pantā, attiecas uz visām procesa un sadedzināšanas emisijām no visiem emisijas avotiem un avota plūsmām no darbībām, kuras minētas Direktīvas 2003/87 I pielikumā, kā arī uz visām siltumnīcefekta gāzēm, kas norādītas saistībā ar šīm darbībām, bet nepieļaujot dubultu uzskaiti, liecina, ka tādi kurināmā zudumi kā pamatlietā aplūkotie, nav uzskatāmi par akmeņoglēm, kas eksportētas no iekārtas minētās regulas 27. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē.

40 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka akmeņogļu zudumi, kas rodas to dabīgā pašsadegšanas procesa rezultātā, kamēr tās atrodas glabātuvē, kura ietilpst iekārtā Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē, nav uzskatāmi par akmeņoglēm, kas no šīs iekārtas ir eksportētas.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

1) tāda ar akmeņoglēm darbināmā termoelektrostacijā izmantojama kurināmā glabātuve, kas aplūkota pamatlietā un ko aprakstījusi iesniedzējtiesa, ir daļa no "iekārtas" Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvā 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmumu Nr. 1359/2013/ES, 3. panta e) punkta izpratnē;

2) **Komisijas 2012. gada 21. jūnija Regulas (ES) Nr. 601/2012 par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 4. marta Regulu (ES) Nr. 206/2014, 27. panta 2. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka akmeņogļu zudumi, kas rodas to dabīgā pašsadegšanas procesa rezultātā, kamēr tās atrodas glabātuvē, kura ietilpst iekārtā Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē, nav uzskatāmi par akmeņoglēm, kas no šīs iekārtas ir eksportētas.**

[Paraksti]